

Případová práce - Alena

Alena, 36 let, synové 16 let a 1 rok, dcera 14 let

Do Terapeutické komunity Karlov nastoupila v říjnu 2014 z psychiatrické léčebny, kde se léčila z 15leté závislosti na pervitinu a alkoholu. Z drogové anamnézy vyplývá, že se jedná o kombinovanou závislost – pervitin a alkohol. Alkohol užívala pravidelně od 14 let. Po narození 1. syna začala pít i tvrdý alkohol a to až 2 litry denně. Pervitin užívala příležitostně od roku 1999 po útěku od manžela, od roku 2010 denně.

Z rodinné anamnézy vyplývá, že se narodila do úplné rodiny, kde již byla o rok starší sestra. Rodiče se rozvedly v jejích 4 letech, klientka zůstala v péči matky, hodně času trávila s babičkou, která se již od dětství jeví jako jediný pozitivní člověk v rodině. S matkou má od raného dětství složitý vztah, matka jí zakazovala kontakt s otcem, hodně ho pomlouvala a kritizovala. Alena nakonec odešla k otci, který měl v té době partnerku, se kterou si rozuměla. Otec ji od 13 let sexuálně zneužíval. Alena se dokázala svěřit učitelce a následně odešla zpět k matce. S matkou zažívala velké výčitky a nakonec musela být umístěna do Dětského domova, kde byla až do 18 let.

Po odhodu z DD se velmi brzy provdala za agresora, který ji bil, opakovaně věznil a kopal tak, že dokonce jednou potratila. Vztah trval 6 let a ze vztahu má syna a dceru. S druhým manželem (vařil drogy) byla 7 let a ve vztahu začala pravidelně užívat tvrdé drogy. Manžel byl ve výkonu trestu. Alena s ním byla i těhotná, ale samovolně potratila. Ve vztahu kromě pervitinu i hodně pila.

V roce 2010 byla 5 měsíců ve výkonu trestu, po návratu ji matka, která se o děti starala, odmítla pustit k dětem. Alena nakonec odešla do zahraničí, kde se živila prostitucí. S dětmi více než 4 roky nebyla v kontaktu. Do péče je dostala jejich babička a Alena byla soudem zbavena rodičovských práv.

V roce 2011 ji rodiče druhého manžela obvinili ze smrti manželova bratra, který byl nalezen mrtev poté, co ho Alena odvedla ze zábavy domů. Odmítá vinu na jeho smrti.

V roce 2014 se jí narodil ze znásilnění syn, neví, kdo je jeho otcem. Po porodu byla pozitivní na opiáty, což popírala, takže jí byl zakázán kontakt s dítětem. Následně byl kontakt povolen, nicméně chlapec byl svěřen do předběžné pěstounské péče na dobu přechodnou. Toto byl hlavní důvod (motivace), proč nastoupila léčbu drogové závislosti v psychiatrické léčebně.

Zdravotní anamnéza ukazuje na opakované sebevražedné pokusy a sebepoškozování. Některé pokusy byly demonstrativní. V komunitě jí byla psychiatrem diagnostikována smíšená porucha osobnosti, velmi složitá osobnost sociálně i vývojově.

V sociální anamnéze má Alena celkem 4 záznamy v rejstříku trestů a jednou 5 měsíční výkon trestu.

Léčba a intervence v TK Karlov

Zpočátku byla tichá, málo komunikativní, působila dojmem, že by zde nebyla, pokud by neměla syna odebraného z péče. Je zcela zaujata myšlenkou ho do komunity získat co nejdříve, nic jiného nechce řešit. Upnula se na nového partnera, kterého si našla v psychiatrické léčebně a po 6 týdnech známosti s ním počítá do budoucnosti.

Na konci října proběhla případová komise ohledně jejího syna za účasti pracovnice OSPOD, pracovnice magistrátu a jejího garanta v léčbě. Klientku jsme podpořili, aby mohla syna mít u sebe. Výstupem byla domluva, že proběhne soud, který by měl svěřit dítě Aleně do péče, žádná ze stran proti tomu nic nenamítala. Pro sociální pracovnice je na Karlově zaručena kvalitní péče o klientku i dítě.

Alena byla s výsledkem schůzky spokojena, nicméně v té době (listopad) již tým komunity vyvíjí větší tlak na to, aby začala na skupinách mluvit i o dalších problémech, které ji trápí. Začala se bránit, nechtělo se jí mluvit, docházelo k „nekontrolovaným“ výbuchům vzteku. Tým se snaží oddělit její osobní témata (vztahy k mužům, závislost, rodina) od témat spojených s mateřstvím a její rolí matky.

Prosinec byl pro klientku velmi těžký. Doufala, že zde bude mít již syna, což se nestalo. Začala se znovu hodně uzavírat do sebe, s ostatními komunikovala velmi málo. Nedokázala navázat vztahy k ostatním, svěřit se jim.

Snažili jsme se hodně komunikovat se sociálními pracovníky, nicméně soud měl být nejdříve v lednu, což se nedalo z naší strany nijak ovlivnit. Garant s Alenou hodně mluvil, podporoval ji a vysvětloval co se v jejím případě děje, to se ovšem příliš nedařilo. Klientka měla zřejmě pocit, že jsme udělali málo pro to, aby zde syn mohl na Vánoce být. Začala se stranit i garantovi, držela si velký odstup. Alena se dostala do značného odporu k léčbě a lidem v komunitě (pracovníci i klienti).

V únoru proběhl soud a syn byl pěstouny předán Aleně do péče. Byl stanoven dohled nad synem. Alena ovšem stále nedůvěřovala skupině a nejraději by byla mimo skupinu jenom se synem. V individuálních konzultacích se Alena jevila vstřícnější, nicméně do těžkých témat, jak např. vztah se sestrou, matkou, otcem a partnery se jí nechtělo (nerozumí tomu, co po ní skupina chce). Měla velké tendence se litovat, manipulovat, nepřipouštět si byť minimální zodpovědnost za svůj život, svá rozhodnutí a pochybení. Chovala se jako oběť bez jakéhokoliv náhledu.

V březnu přestoupila do další fáze léčby. Na Karlově proběhl „očistný den“ (vše se vyklízí a kontroluje, zda není přítomna droga, která by narušila bezdrogové prostředí komunity), v průběhu tohoto, pro všechny vypjatého dne, chtěla odejít z léčby, byla výbušná vůči skupině. Důvody odchodu byly – není tu bezpečno, nemůže se starat o syna, jak potřebuje. Při konzultaci s garantem a shrnutí léčby se rozbředla, pustila emoce, začala o sobě a svých tématech více přemýšlet. V léčbě se rozhodla pokračovat a skupina jí v tomto rozhodnutí podpořila. Během dalších individuálních konzultací mluvila o vztahu k matce, otci a rozhodla se, že kontaktuje sestru.

Duben a květen byly měsíce ve znamení střídání lepších a horších období. A to i v intenzivním vztahu s garantem léčby. Ve skupině se začala více starat o ostatní, nicméně o osobních a velmi těžkých tématech mluvit před ostatními nedokázala, většinou pouze naznačila. V individuálních konzultacích otevřela i téma zneužívání otcem. Ke garantovi se dokázala více přiblížit, ovšem často za cenu bezpodmínečného přijetí. Velmi nelibě nesla, pokud s ní garant nesouhlasí, rozporuje to, co ona říká apod. V péči o syna udělala značný pokrok.

V současné době Alena řeší vztah k partnerovi, který ji během několika měsíců jejího pobytu v komunitě navštívil pouze jednou. Nicméně přišel s nabídkou bydlení a klientka o tom poté, co nebyla přijata na chráněné bydlení, začala vážně uvažovat. Nadále se budeme snažit pro ni a syna hledat i jiné (z odborného pohledu bezpečnější) varianty bydlení po léčbě. Dalším cílem je přijetí alespoň částečné zodpovědnosti za svá rozhodnutí, chování, jednání, rozvíjet vztah se sestrou a do budoucna začít pracovat na komunikaci s ostatními svými dětmi, pokud o to ony budou stát.

Alena by léčbu v komunitě měla ukončit v srpnu 2015.